

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0141/2014

21.2.2014

WSTĘPNE SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej
(COM(2013) 534 – 2013/0255(APP))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Salvatore Iacolino

Sprawozdawczynie komisji opiniodawczej(*):

Ingeborg Gräßle, Komisja Kontroli Budżetowej

(*): Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

PR_Consent_Interim

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	4
ZAŁĄCZNIK DO PROJEKTU REZOLUCJI:	14
UZASADNIENIE.....	23
OPINIA KOMISJI KONTROLI BUDŻETOWEJ (*)	24
OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ	30
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ	34
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	38

(*) Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady (COM(2013)0534),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) (COM(2013) 535),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (COM(2012) 363),
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącą harmonogramu działań mających na celu umocnienie praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy: zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw¹,
- uwzględniając inne instrumenty w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, które Parlament Europejski przyjął wraz z Radą w drodze współdecyzji, takie jak dyrektywa 2013/48/UE w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności, dyrektywa w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych itp.,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka,
- uwzględniając art. 2, 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 86, 218, 263, 265, 267, 268 i 340,
- uwzględniając opinię Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 11 grudnia 2013 r.,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 30 stycznia 2014 r.,

---

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0444.

- uwzględniając art. 81 ust. 3 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie śródkresowe Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Kontroli Budżetowej, Komisji Budżetowej oraz Komisji Prawnej (A7-0141/2014),
- A. mając na uwadze, że główne cele ustanowienia Prokuratury Europejskiej to przyczynienie się do umocnienia ochrony interesów finansowych Unii, zwiększenie zaufania przedsiębiorstw i obywateli UE do instytucji unijnych oraz zapewnienie bardziej skutecznych i efektywnych dochodzeń i ścigania przestępstw, które mają wpływ na interesy finansowe UE, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu praw podstawowych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że UE przyjęła zadanie utworzenia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, oraz mając na uwadze, że zgodnie z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, ochroni prawa człowieka i podstawowe wolności; mając na uwadze, że przestępczość nabiera coraz bardziej transgranicznego charakteru, a w przypadku przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii, które każdego roku powodują znaczne szkody finansowe, UE musi zapewnić skuteczne działania, zwiększające wartość wspólnych wysiłków wszystkich państw członkowskich, ponieważ ochronę budżetu UE przed nadużyciami można lepiej osiągnąć na szczeblu UE;
- C. mając na uwadze, że w przypadku budżetu UE należy stosować zasadę „zero tolerancji”, aby skutecznie i spójnie rozwiązać problem nadużyć interesów finansowych Unii Europejskiej;
- D. mając na uwadze, że państwa członkowskie ponoszą główną odpowiedzialność za wykonanie około 80% budżetu Unii oraz za gromadzenie zasobów własnych, jak określono w decyzji Rady 2007/436/WE, Euratom¹, którą wkrótce zastąpi decyzja Rady w sprawie zmienionego wniosku Komisji dotyczącego decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (COM(2011) 739);
- E. mając na uwadze, że zapewnienie ochrony interesów finansowych Unii jest równie istotne zarówno w odniesieniu do gromadzenia zasobów UE, jak i wydatków;
- F. mając na uwadze, że 10% dochodzeń prowadzonych przez OLAF dotyczy transgranicznej przestępczości zorganizowanej, przy czym sprawy te odpowiadają 40% łącznych skutków finansowych dla interesów Unii Europejskiej;
- G. mając na uwadze, że utworzenie Prokuratury Europejskiej jest jedynym aktem w zakresie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, do którego nie miałyby zastosowania zwykła procedura ustawodawcza;
- H. mając na uwadze, że wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej jest nierozzerwalnie związany z wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za

---

¹ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

pośrednictwem prawa karnego oraz z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust), które podlegają zwykłej procedurze ustawodawczej;

- I. mając na uwadze, że przestrzeganie zasady praworządności musi być nadrzędnym założeniem całego prawodawstwa europejskiego, w szczególności w zakresie wymiaru sprawiedliwości oraz ochrony podstawowych praw człowieka;
- J. mając na uwadze, że 14 izb parlamentów narodowych z 11 państw członkowskich zastosowało mechanizm żółtej kartki w stosunku do wniosku Komisji, i mając na uwadze, że w dniu 27 listopada 2013 r. Komisja postanowiła utrzymać wniosek, stwierdzając jednak, że uwzględni należyte uzasadnione opinie izb parlamentów narodowych w procesie ustawodawczym;
- K. mając na uwadze, że art. 86 ust. 1 TFUE wymaga jednomyślności w Radzie dla ustanowienia Prokuratury Europejskiej; mając na uwadze, że osiągnięcie jednomyślności wydaje się bardzo mało prawdopodobne oraz że w związku z tym wydaje się, że niektóre państwa członkowskie ustanowią Prokuraturę Europejską w drodze wzmocnionej współpracy, która będzie wymagać od Komisji przedstawienia nowego wniosku;
  - 1. uważa, że cel wniosku Komisji stanowi dalszy krok ku utworzeniu europejskiej przestrzeni wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i umocnieniu narzędzi walki z nadużyciami na szkodę interesów finansowych Unii, zwiększając tym samym zaufanie podatników do UE;
  - 2. uważa, że utworzenie Prokuratury Europejskiej mogłoby szczególnie zwiększyć wartość przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, przy założeniu udziału wszystkich państw członkowskich, ponieważ interesy finansowe Unii, a co za tym idzie interesy europejskich podatników wymagają ochrony we wszystkich państwach członkowskich;
  - 3. wzywa Radę do intensywnego zaangażowania Parlamentu Europejskiego w swoje prace ustawodawcze poprzez stały przepływ informacji oraz stałe konsultacje z tą instytucją, tak aby osiągnąć wynik zgodny ze zmianami wprowadzonymi do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na skutek procesu lizbońskiego oraz zasadniczo akceptowalny dla obu stron;
  - 4. apeluje do europejskiego ustawodawcy, aby biorąc pod uwagę fakt, że spójność ogólnych działań UE w zakresie wymiaru sprawiedliwości jest niezbędna dla zapewnienia skuteczności, zajął się tym wnioskiem w świetle innych wniosków ściśle z nim powiązanych, takich jak wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego, wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) i inne właściwe instrumenty w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, tak aby móc zapewnić pełną zgodność wniosku ze wszystkimi aktami wymienionymi powyżej oraz jego spójne wdrożenie;

5. podkreśla, że uprawnienia i praktyka Prokuratury Europejskiej muszą przestrzegać ogółu praw podstawowych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, europejskiej konwencji praw człowieka oraz tradycji konstytucyjnej państw członkowskich; zwraca się w związku z tym do Rady o należyte uwzględnienie następujących zaleceń:
- (i) Prokuratura Europejska musi funkcjonować, ściśle przestrzegając zasady sprawiedliwego postępowania sądowego, a tym samym zasady sądu właściwego, która wymaga jasnego określenia *ex ante* kryteriów określających sąd, który ma sprawować jurysdykcję; ponieważ obecne sformułowanie art. 27 ust. 4 przyznaje Prokuraturze Europejskiej nadmierną swobodę stosowania różnych kryteriów dotyczących jurysdykcji, kryteria te powinny być wiążące i zhierarchizowane, aby zapewnić przewidywalności; w tym zakresie należy uwzględnić prawa podejrzanego; ponadto określenie kompetencji zgodnie z tymi kryteriami powinno podlegać kontroli sądowej;
  - (ii) Prokuratura Europejska powinna uzyskać pełną niezależność zarówno wobec rządów krajowych, jak i instytucji UE, a także powinna być chroniona przed wszelkimi naciskami politycznymi;
  - (iii) zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej musi zostać precyzyjnie określony, umożliwiając określenie *ex ante* objętych nim przestępstw; Parlament apeluje o dokładny przegląd definicji zawartych w art. 13 wniosku Komisji w sprawie kompetencji pomocniczych, gdyż w obecnym brzmieniu wykraczają one poza zakres art. 86 ust. od 1 do 3 TFUE; należy to uczynić tak, aby dopilnować, aby rozszerzenie zakresu uprawnień Prokuratury Europejskiej na inne przestępstwa niż przestępstwa, które mają wpływ na interesy finansowe Unii, było możliwe z zastrzeżeniem łącznego spełnienia następujących warunków:
    - a) konkretne postępowanie stanowi zarówno przestępstwo, które ma wpływ na interesy finansowe Unii, oraz inne przestępstwa; oraz
    - b) przestępstwa, które mają wpływ na interesy finansowe Unii są dominujące, a pozostałe mają jedynie charakter poboczny; oraz
    - c) pozostałe przestępstwa nie byłyby sądzone i karane, gdyby ich sprawcy nie byli ścigani i postawieni przed sądem w związku z przestępstwami, które mają wpływ na interesy finansowe Unii;ponadto określenie właściwości zgodnie z tymi kryteriami powinno podlegać kontroli sądowej;
  - (iv) uwzględniając fakt, że dyrektywa, o której mowa w art. 12 wniosku określającego przestępstwa podlegające właściwości Prokuratury Europejskiej, nie została jeszcze przyjęta, w tekście wniosku należy wyraźnie zaznaczyć, że Prokuratura Europejska nie może ścigać przestępstw, które nie były jeszcze określone w odnośnym prawie państw członkowskich w chwili popełnienia przestępstwa; Prokuratura Europejska nie powinna ponadto wykonywać swoich kompetencji w odniesieniu do przestępstw

popelnionych zanim osiągnie pełną operacyjność; w związku z tym art. 71 wniosku powinien zostać odpowiednio zmieniony;

- (v) narzędzia i czynności dochodzeniowe dostępne Prokuraturze Europejskiej muszą być jednolite, precyzyjnie określone i spójne ze wszystkimi systemami prawnymi państw członkowskich, w których są wdrażane; ponadto kryteria stosowania czynności dochodzeniowych powinny być określone bardziej szczegółowo, aby wykluczyć wybór sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. forum shopping);
- (vi) dopuszczalność dowodów oraz ich ocena dokonywana zgodnie z art. 30 są kluczowymi elementami w postępowaniu karnym; odpowiednie przepisy muszą być jasne i jednolite we wszystkich obszarach zakresu jurysdykcji Prokuratury Europejskiej oraz muszą być w pełni zgodne z gwarancjami proceduralnymi; aby zapewnić taką zgodność, warunki dopuszczalności dowodów muszą przestrzegać wszystkich praw zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, europejskiej konwencji praw człowieka oraz w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości;
- (vii) prawo do skutecznego środka zaskarżenia sądowego pozostaje każdorazowo w mocy w odniesieniu do działalności Prokuratury Europejskiej w całej Unii; decyzje podjęte przez Prokuratora Europejskiego muszą zatem podlegać kontroli sądowej przed właściwym sądem; w związku z tym decyzje podejmowane przez Prokuraturę Europejską przed postępowaniem lub niezależnie od niego, takie jak decyzje opisane w art. 27, 28 i 29 dotyczące kompetencji, umorzenia sprawy lub transakcji, powinny podlegać zaskarżeniu przed sądami Unii.

Art. 36 wniosku należy przeformułować, aby uniknąć obchodzenia przepisów Traktatu do jurysdykcji sądów Unii i nieproporcjonalnego ograniczania prawa do skutecznego środka zaskarżenia w postępowaniu sądowym na mocy art. 47 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;

- (viii) postanowienia art. 28 wniosku powinny jasno stanowić, że po umorzeniu przez Prokuratora Europejskiego sprawy dotyczącej wykroczenia krajowe organy ścigania mogą prowadzić dalsze dochodzenie i ściganie w sprawie, jeżeli pozwala na to prawo krajowe; oraz w przypadku braku odnośnych dowodów, któremu nie można przewidująco zaradzić przez podjęcie dalszych proporcjonalnych kroków dochodzeniowych, umorzenie jest obowiązkowe; ponadto podczas dochodzenia należy niezwłocznie sprawdzić, czy istnieją obowiązkowe powody umorzenia, a umorzenie powinno następować bez zbędnej zwłoki w przypadku stwierdzenia, że zastosowanie ma jeden z obowiązkowych powodów;
- (ix) bez względu na okoliczności należy unikać arbitralnego wymierzania sprawiedliwości; w związku z tym warunek „należytego wymierzania sprawiedliwości” jako powód zawarcia transakcji, o której mowa w art. 29 ust. 1 wniosku, należy zastąpić bardziej szczegółowymi kryteriami; transakcję należy w szczególności wykluczyć z chwilą wnoszenia aktu oskarżenia, a w każdym przypadku w sprawach, które mogą zostać umorzone na mocy art. 28 wniosku, jak

również w poważnych sprawach;

- (x) ponieważ uprawnienia Prokuratury Europejskiej wymagają nie tylko kontroli sądowej Trybunału Sprawiedliwości, lecz również nadzoru Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych, należy przewidzieć odpowiednie przepisy, w szczególności aby zapewnić skuteczne i spójne praktyki w państwach członkowskich oraz zgodność z zasadą praworządności;
6. wzywa ponadto Radę, powołując się na najwyższe poszanowanie podstawowych zasad, których bezpośrednim wyrazem są prawo do rzetelnego postępowania sądowego oraz prawo do obrony w postępowaniu karnym, do uwzględnienia następujących zaleceń oraz do podjęcia stosownych działań:
- (i) wszystkie działania Prokuratury Europejskiej powinny zapewnić wysoką ochronę praw obrony, w szczególności uwzględniając fakt, że Unia może stać się obszarem działalności Prokuratury Europejskiej, w tempie operacyjnym, bez konieczności uciekania się do instrumentów wzajemnej pomocy prawnej; w tym kontekście przestrzeganie minimalnych norm UE w dziedzinie praw jednostek w postępowaniu karnym we wszystkich państwach członkowskich stanowi kluczowy element właściwego funkcjonowania Prokuratury Europejskiej.

Należy zauważyć w związku z tym, że harmonogram działań mających na celu umocnienie praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym, przyjęty przez Radę dnia 30 listopada 2009 r., nie został dotychczas ukończony, a wniosek jedynie odsyła do przepisów prawa krajowego we wszystkich kwestiach dotyczących prawa do milczenia, domniemania niewinności, prawa do pomocy prawnej oraz do dochodzenia na rzecz obrony; w związku z tym, aby uszanować zasadę równości broni, prawo właściwe dla osoby podejrzanej lub oskarżonej objętej postępowaniem Prokuratury Europejskiej powinno także mieć zastosowanie do gwarancji proceduralnych w odniesieniu do czynności dochodzenia lub ścigania prowadzonych przez Prokuraturę Europejską, nie naruszając jakichkolwiek dodatkowych lub wyższych norm gwarancji proceduralnych przewidzianych w prawie Unii;
  - (ii) po wygaśnięciu odnośnego okresu transpozycji, brak transpozycji lub niewłaściwa transpozycja do prawa krajowego jednego z unijnych aktów prawnych dotyczących praw procesowych nie mogą być nigdy interpretowane na niekorzyść osoby, której dotyczy dochodzenie lub postępowanie karne, a stosowanie tych aktów jest zawsze zgodne z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka;
  - (iii) należy zapewnić poszanowanie zasady *ne bis in idem*;
  - (iv) postępowanie w sprawach karnych musi być zgodne art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej oraz z obowiązującym ustawodawstwem UE dotyczącym ochrony danych osobowych; należy zwrócić szczególną uwagę na prawa podmiotu danych, w przypadku gdy dane osobowe są przekazywane

państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym;

7. wzywa Radę do uwzględnienia następujących zaleceń, aby dopilnować, by struktura Prokuratury Europejskiej była uniwersalna, sprawna i skuteczna oraz umożliwiająca osiągnięcie najlepszych wyników:
  - (i) aby zapewnić powodzenie i sprawiedliwy wynik dochodzenia i ich koordynacji, osoby odpowiedzialne za ich prowadzenie muszą posiadać dogłębną wiedzę na temat systemów prawnych danych państw; W tym celu model organizacyjny Prokuratury Europejskiej powinien zapewnić na szczeblu centralnym odpowiednie kwalifikacje, doświadczenie i znajomość systemów prawnych państw członkowskich;
  - (ii) aby zapewnić szybkie i skuteczne podejmowanie decyzji, należy zagwarantować możliwość rozszerzenia procesu decyzyjnego przez Prokuraturę Europejską przy wsparciu delegowanych prokuratorów krajowych właściwych dla poszczególnych spraw;
  - (iii) ponadto, aby zapewnić Prokuraturze Europejskiej możliwość zagwarantowania najwyższych standardów w kwestii niezależności, skuteczności, doświadczenia i profesjonalizmu, jej pracownicy powinni posiadać możliwie najwyższe kwalifikacje i gwarantować osiągnięcie celów określonych w niniejszej rezolucji; w szczególności pracownicy ci będą mogli wywodzić się z systemu sądownictwa, zawodów prawniczych lub z innych sektorów, w których zdobyli wspomniane powyżej doświadczenie i kompetencje zawodowe, jak również należytą znajomość systemów prawnych państw członkowskich; w związku z tym oświadczenia Komisji zawarte w ust. 4 uzasadnienia wniosku i dotyczące kosztów ogólnych powinny odpowiadać faktycznym wymogom dotyczącym skuteczności i funkcjonalności Prokuratury Europejskiej;
  - (iv) należy ustanowić mechanizm kontroli i sprawozdawczości rocznej z działalności Prokuratury Europejskiej;
8. przyjmuje do wiadomości koncepcję oparcia Prokuratury Europejskiej na istniejących strukturach, co zdaniem Komisji nie powinno pociągać za sobą znaczących nowych kosztów dla Unii lub jej państw członkowskich, ponieważ obsługą administracyjną urzędu zajmuje się Eurojust, a jego zasoby ludzkie będą pochodzić z istniejących podmiotów, takich jak OLAF;
9. wyraża wątpliwości co do wysuwanego we wniosku argumentu dotyczącego oszczędności, jako że Prokuratura Europejska musi ustanowić wyspecjalizowane wydziały, po jednym w każdym państwie członkowskim, które muszą dysponować dogłębną znajomością krajowych ram prawnych, aby skutecznie prowadzić dochodzenia i ścigać przestępstwa; domaga się przeprowadzenia analizy w celu oceny kosztów powołania Prokuratury Europejskiej dla budżetu UE i budżetów krajowych; apeluje o przeprowadzenie takiej analizy także w celu oceny korzyści;
10. z zaniepokojeniem zauważa, że wniosek oparty jest na założeniu, zgodnie z którym

usługi administracyjne świadczone przez Eurojust nie będą miały żadnego wpływu pod względem finansów lub personelu na tę zdecentralizowaną agencję; uważa zatem, że ocena skutków finansowych jest myląca; podkreśla w związku z tym swój wniosek, aby Komisja przedstawiła zaktualizowaną ocenę skutków finansowych, uwzględniającą potencjalne zmiany wprowadzone przez ustawodawcę przed zakończeniem procesu ustawodawczego;

11. zaleca, aby zgodnie z postanowieniami art. 86 ust. 1 TFUE, na mocy którego Rada może ustanowić Prokuraturę Europejską „w oparciu o Eurojust”, Komisja przewidziała zwykle przesunięcie zasobów finansowych z OLAF do Prokuratury Europejskiej, a Prokuratura Europejska skorzystała z wiedzy fachowej i wartości dodanej pracowników Eurojustu;
12. podkreśla, że nie otrzymał jednoznacznych informacji, czy Prokuratura Europejska, jako nowo tworzony organ, podlega redukcjom personelu planowanym we wszystkich instytucjach i organach Unii; wyraźnie zaznacza, że nie poparłaby takiego podejścia;
13. wzywa Radę do wyjaśnienia kompetencji wszystkich istniejących organów zajmujących się ochroną finansowych interesów Unii; zwraca uwagę, że niezwykle ważne jest doprecyzowanie i jednoznaczne rozgraniczenie stosunków między Prokuraturą Europejską a innymi już istniejącymi organami, takimi jak Eurojust i OLAF; podkreśla, że Prokuratura Europejska powinna wykorzystać długoletnie doświadczenie OLAF w zakresie prowadzenia dochodzeń, zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym, w dziedzinach związanych z ochroną interesów finansowych Unii, w tym z korupcją; podkreśla w szczególności, że Rada powinna wyjaśnić kwestię komplementarności działań OLAF i Prokuratury Europejskiej w przypadku tzw. dochodzeń wewnętrznych i zewnętrznych; podkreśla, że w obecnym wniosku Komisji nie wyjaśniono ani relacji z Prokuraturą Europejską, ani sposobu prowadzenia dochodzeń wewnętrznych w instytucjach UE;
14. uważa, że należy przeprowadzić dodatkową analizę poświęconą kwestii jednoczesnego funkcjonowania OLAF, Eurojustu i Prokuratury Europejskiej, aby ograniczyć ryzyko sporów kompetencyjnych; zwraca się do Rady o sprecyzowanie zakresu kompetencji poszczególnych organów, określenie ewentualnego wspólnego zakresu kompetencji i potencjalnych niedoskonałości, oraz o zaproponowanie w stosownych przypadkach środków zaradczych;
15. z uwagi na prawdopodobne nieprzyjęcie wniosku w sprawie Prokuratury Europejskiej przez kilka państw członkowskich, domaga się wyjaśnienia, które jednostki organizacyjne OLAF i jaka część jego pracowników zostaną przeniesione do Prokuratury Europejskiej, a które pozostaną w OLAF; domaga się, aby OLAF zachował niezbędne środki na prowadzenie działalności w zakresie zwalczania nadużyć, która nie jest objęta mandatem Prokuratury Europejskiej;
16. zaznacza, że OLAF pozostanie właściwym organem dla tych państw członkowskich, które nie przystąpią do Prokuratury Europejskiej, oraz że należy przyznać im równoważny poziom gwarancji proceduralnych;

17. apeluje zatem do Komisji o zawarcie w rozporządzeniu dotyczącym OLAF, oprócz zmian wynikających z utworzenia Prokuratury Europejskiej, odpowiednich gwarancji proceduralnych, w tym możliwości zaskarżenia czynności dochodzeniowych podjętych przez OLAF;
18. uważa, że obowiązki organów krajowych w zakresie informowania Prokuratury Europejskiej o jakimkolwiek postępowaniu mogącym stanowić wykroczenie podlegające jego właściwości należy dostosować do obowiązków przewidzianych na szczeblu państw członkowskich, tak aby pierwsze nie wykraczały poza te drugie, przy czym obowiązki te nie powinny naruszać niezależności organów krajowych;
19. apeluje o utworzenie na szczeblu Unii specjalnego zbioru zasad zapewniających zharmonizowaną ochronę osób zgłaszających przypadki naruszenia;
20. wyraża ubolewanie, że Prokuratura Europejska nie jest właściwa w odniesieniu do poważnych przestępstw transgranicznych, takich jak przestępczość zorganizowana; zachęca Komisję do przeprowadzenia oceny skutków w tym zakresie;
21. wzywa Radę do dalszej poprawy efektywności i skuteczności trybunałów sprawiedliwości w poszczególnych państwach członkowskich, gdyż jest to niezbędne dla pomyślności projektu dotyczącego Prokuratury Europejskiej;
22. z zadowoleniem przyjmuje koncepcję umiejscowienia Prokuratury Europejskiej w istniejących strukturach zdecentralizowanych, a to poprzez udział delegowanych prokuratorów krajowych w roli „specjalnych doradców”; dostrzega potrzebę dogłębnierzego rozpatrzenia kwestii niezależności prokuratorów delegowanych od sądownictwa krajowego oraz przejrzystych procedur ich wyboru, aby uniknąć zarzutu faworyzowania kogokolwiek przez Prokuraturę Europejską;
23. uważa, że należy zapewnić w jednolity i skuteczny sposób odpowiednie szkolenia w dziedzinie prawa karnego UE dla delegowanych prokuratorów europejskich i ich pracowników;
24. przypomina Radzie i Komisji, że kwestią najwyższej wagi jest, aby Parlament Europejski, współustawodawca ram materialnych i proceduralnych prawa karnego, pozostał ściśle zaangażowany w proces tworzenia Prokuratury Europejskiej, a jego stanowisko było należycie uwzględniane na wszystkich etapach tego procesu; w tym celu zamierza utrzymywać częsty kontakt z Komisją i Radą, aby zapewnić owocną współpracę; jest w pełni świadom złożoności tego zadania oraz konieczności przyjęcia rozsądnych ram czasowych niezbędnych do jego realizacji, oraz zobowiązuje się do wyrażenia swojego stanowiska na temat dalszych działań w zakresie Prokuratury Europejskiej, w razie potrzeby w kolejnych sprawozdaniach śródkresowych;
25. apeluje do Rady, by poświęciła niezbędny czas na dogłębną ocenę wniosku Komisji oraz aby nie finalizowała negocjacji w pośpiechu; podkreśla, że należy unikać przedwczesnego przejścia do etapu wzmocnionej współpracy;
26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do wystąpienia o dalszą analizę wniosku

z Radą;

27. przypomina Radzie, że polityczne wytyczne określone powyżej uzupełnia załącznik techniczny do niniejszego rozporządzenia;
28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

ZAŁĄCZNIK DO PROJEKTU REZOLUCJI:

Motyw 22

Zmiana 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

(22) Przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii są często ściśle powiązane z innymi przestępstwami. **Mając na uwadze skuteczność proceduralną oraz w celu** uniknięcia możliwego naruszenia zasady *ne bis in idem*, kompetencje Prokuratury Europejskiej powinny również obejmować przestępstwa, które nie są technicznie zdefiniowane w prawie krajowym jako przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii, a ich znamiona są identycznie i nierozzerwalnie związane ze znamionami przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii. W takich przypadkach mieszanych, w których dominuje przestępstwo przeciwko interesom finansowym Unii, Prokuratura Europejska powinna wykonywać swoje kompetencje po konsultacji z właściwymi organami danego państwa członkowskiego. **Przewagę** należy ustalić na podstawie takich kryteriów, jak finansowy wpływ przestępstw na Unię i budżety krajowe, liczba ofiar lub inne okoliczności związane z wagą przestępstw lub mającymi zastosowanie sankcjami.

Poprawka

(22) Przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii są często ściśle powiązane z innymi przestępstwami. **W celu** uniknięcia możliwego naruszenia zasady *ne bis in idem*, kompetencje Prokuratury Europejskiej powinny również obejmować przestępstwa, które nie są technicznie zdefiniowane w prawie krajowym jako przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii, a ich znamiona są identycznie i nierozzerwalnie związane ze znamionami przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii. W takich przypadkach mieszanych, w których dominuje przestępstwo przeciwko interesom finansowym Unii, Prokuratura Europejska powinna wykonywać swoje kompetencje po konsultacji z właściwymi organami danego państwa członkowskiego. **Dominację tę** należy ustalić na podstawie takich kryteriów, jak finansowy wpływ przestępstw na Unię i budżety krajowe, liczba ofiar lub inne okoliczności związane z wagą przestępstw lub mającymi zastosowanie sankcjami.

Artykuł 13

Zmiana 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

1. Jeżeli przestępstwa, o których mowa w art. 12, są **nirozzerwalnie** związane z **przestępstwami** innymi niż te, o których mowa w art. 12, **i wspólne dochodzenie i ściganie tych przestępstw leży w interesie właściwego wymierzania sprawiedliwości**, Prokuratura Europejska jest właściwa również w odniesieniu do takich innych przestępstw, pod warunkiem że przestępstwa, **o których mowa w art. 12**, są dominujące i **wspomniane inne** przestępstwa **są oparte na identycznych faktach**.

Jeżeli warunki te nie są spełnione, państwo członkowskie, które jest właściwe w odniesieniu do takich innych przestępstw, jest również właściwe w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 12.

2. Prokuratura Europejska i krajowe organy ścigania konsultują się w celu ustalenia, który organ posiada kompetencje na podstawie ust. 1. W stosownych przypadkach, aby ułatwić ustalenie takiej kompetencji, można zaangażować Eurojust zgodnie z art. 57.

3. W przypadku braku porozumienia między Prokuraturą Europejską a krajowymi organami ścigania w sprawie kompetencji na podstawie ust. 1 krajowy

Poprawka

1. Jeżeli przestępstwa, o których mowa w art. 12, są związane z **przestępstwami** innymi niż te, o których mowa w art. 12, Prokuratura Europejska jest właściwa również w odniesieniu do takich innych przestępstw, pod warunkiem że **spełnione zostały łącznie następujące warunki**:

- jeden konkretny zbiór faktów stanowi jednocześnie zarówno przestępstwa, które mają wpływ na interesy finansowe Unii, oraz inne przestępstwo lub przestępstwa; oraz

- przestępstwo lub przestępstwa, które mają wpływ na interesy finansowe Unii, są dominujące, a te inne mają jedynie charakter poboczny; oraz

- dalsze ściganie i karanie tego innego przestępstwa lub tych innych przestępstw nie byłoby możliwe, gdyby nie były ścigane i rozstrzygane sądownie łącznie z przestępstwem lub przestępstwami, które mają wpływ na interesy finansowe Unii.

Jeżeli warunki te nie są spełnione, państwo członkowskie, które jest właściwe w odniesieniu do takich innych przestępstw, jest również właściwe w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 12.

2. Prokuratura Europejska i krajowe organy ścigania konsultują się w celu ustalenia, który organ posiada kompetencje na podstawie ust. 1. W stosownych przypadkach, aby ułatwić ustalenie takiej kompetencji, można zaangażować Eurojust zgodnie z art. 57.

3. W przypadku braku porozumienia między Prokuraturą Europejską a krajowymi organami ścigania w sprawie kompetencji na podstawie ust. 1 krajowy

organ sądowy właściwy do spraw przyznawania kompetencji w zakresie ścigania na poziomie krajowym podejmuje decyzję w sprawie przyznania kompetencji pomocniczych.

4. Ustalenie kompetencji na podstawie niniejszego artykułu **nie podlega** kontroli.

organ sądowy właściwy do spraw przyznawania kompetencji w zakresie ścigania na poziomie krajowym podejmuje decyzję w sprawie przyznania kompetencji pomocniczych.

4. Ustalenie kompetencji na podstawie niniejszego artykułu **może podlegać** kontroli **przez sąd pierwszej instancji określony na podstawie art. 27 ust. 4 wniosku, z jego własnej inicjatywy.**

Zmiana 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

(46) Ogólne zasady przejrzystości mające zastosowanie do agencji Unii powinny również mieć zastosowanie do Prokuratury Europejskiej, **lecz wyłącznie w odniesieniu do jej zadań administracyjnych, tak aby w żaden sposób nie naruszać wymogu zachowania poufności w jej działalności operacyjnej.** Podobnie podczas postępowań administracyjnych prowadzonych przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich należy przestrzegać wymogu zachowania poufności przez Prokuraturę Europejską.

Poprawka

(46) Ogólne zasady przejrzystości mające zastosowanie do agencji Unii powinny również mieć zastosowanie do Prokuratury Europejskiej; podczas postępowań administracyjnych prowadzonych przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich należy przestrzegać wymogu zachowania poufności przez Prokuraturę Europejską.

Artykuł 27

Zmiana 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

1. Prokurator Europejski oraz delegowani prokuratorzy europejscy mają takie same uprawnienia, jak prokuratorzy krajowi w zakresie prowadzenia postępowania i wnoszenia sprawy do sądu, w szczególności uprawnienie do stawiania zarzutów, uczestniczenia w gromadzeniu dowodów oraz egzekwowania dostępnych środków odwoławczych.

2. W przypadku gdy właściwy delegowany prokurator europejski uzna dochodzenie za

Poprawka

1. Prokurator Europejski oraz delegowani prokuratorzy europejscy mają takie same uprawnienia, jak prokuratorzy krajowi w zakresie prowadzenia postępowania i wnoszenia sprawy do sądu, w szczególności uprawnienie do stawiania zarzutów, uczestniczenia w gromadzeniu dowodów oraz egzekwowania dostępnych środków odwoławczych.

2. W przypadku gdy właściwy delegowany prokurator europejski uzna dochodzenie za

zakończone, przedkłada streszczenie sprawy wraz projektem aktu oskarżenia oraz wykazem dowodów do wglądu Prokuratorowi Europejskiemu. Jeżeli Prokurator Europejski nie zaleci umorzenia sprawy na podstawie art. 28, poleca delegowanemu prokuratorowi europejskiemu wniesienie sprawy do właściwego sądu krajowego wraz z aktem oskarżenia lub przekazanie jej ponownie do objęcia dalszymi czynnościami dochodzeniowymi. Prokurator Europejski może również samodzielnie wnieść sprawę do właściwego sądu krajowego.

3. Akt oskarżenia wniesiony do właściwego sądu krajowego zawiera wykaz dowodów, które zostaną wykorzystane w trakcie procesu.

4. ***Prokurator krajowy, w ścisłym porozumieniu z delegowanym prokuratorem europejskim wnoszącym sprawę oraz mając na względzie należyte wymierzenie sprawiedliwości, wybiera jurysdykcję, w której odbędzie się proces, i określa właściwy sąd krajowy, uwzględniając następujące kryteria:***

- a) miejsce, w którym popełniono przestępstwo lub, w przypadku kilku przestępstw, w którym popełniono większość przestępstw;
- b) miejsce zwykłego pobytu podejrzanego;
- c) miejsce, w którym znajduje się dowód;
- d) miejsce zwykłego pobytu bezpośrednich ofiar.

5. Jeżeli jest to konieczne do celów odzyskania środków, administracyjnych działań następczych lub monitorowania, Prokurator Europejski powiadamia

zakończone, przedkłada streszczenie sprawy wraz projektem aktu oskarżenia oraz wykazem dowodów do wglądu Prokuratorowi Europejskiemu. Jeżeli Prokurator Europejski nie zaleci umorzenia sprawy na podstawie art. 28 ***lub jeżeli na jego zalecenie zawarcia transakcji zgodnie z art. 29, oferta zawarcia transakcji nie została przyjęta***, poleca delegowanemu prokuratorowi europejskiemu wniesienie sprawy do właściwego sądu krajowego wraz z aktem oskarżenia lub przekazanie jej ponownie do objęcia dalszymi czynnościami dochodzeniowymi. Prokurator Europejski może również samodzielnie wnieść sprawę do właściwego sądu krajowego.

3. Akt oskarżenia wniesiony do właściwego sądu krajowego zawiera wykaz dowodów, które zostaną wykorzystane w trakcie procesu.

4. Właściwy sąd krajowy ***należy określić na podstawie następujących kryteriów, z uwzględnieniem ich hierarchii:***

- a) miejsce, w którym popełniono przestępstwo lub, w przypadku kilku przestępstw, w którym popełniono większość przestępstw;
- b) miejsce zwykłego pobytu podejrzanego;
- c) miejsce, w którym znajduje się dowód;
- d) miejsce zwykłego pobytu bezpośrednich ofiar.

5. Jeżeli jest to konieczne do celów odzyskania środków, administracyjnych działań następczych lub monitorowania, Prokurator Europejski powiadamia

właściwe organy krajowe, osoby zainteresowane i stosowne instytucje, organy i jednostki administracyjne Unii o akcie oskarżenia.

właściwe organy krajowe, osoby zainteresowane i stosowne instytucje, organy i jednostki administracyjne Unii o akcie oskarżenia.

Artykuł 28

Zmiana 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Poprawka

1. Prokurator Europejski umarza sprawę, jeżeli postępowanie stało się niemożliwe ze względu na którąkolwiek z następujących przyczyn:

- a) śmierć podejrzanego;
- b) czyn będący przedmiotem dochodzenia nie stanowi przestępstwa;
- c) amnestia lub immunitet przyznany podejrzanemu;
- d) wygaśnięcie krajowych przepisów dotyczących przedawnień w zakresie postępowania;
- e) podejrzany został już prawomocnie uniewinniony lub skazany na podstawie tych samych faktów na terytorium Unii lub sprawę rozpatrzono zgodnie z art. 29.

2. Prokurator Europejski może umorzyć sprawę **na podstawie którejkolwiek z następujących przyczyn:**

a) przestępstwo stanowi drobne wykroczenie według prawa krajowego wdrażającego dyrektywę 2013/XX/UE w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego;

b) brak odpowiednich dowodów.

3. Prokuratura Europejska może

1. Prokurator Europejski umarza sprawę, jeżeli postępowanie stało się niemożliwe ze względu na którąkolwiek z następujących przyczyn:

- a) śmierć podejrzanego;
- b) czyn będący przedmiotem dochodzenia nie stanowi przestępstwa;
- c) amnestia lub immunitet przyznany podejrzanemu;
- d) wygaśnięcie krajowych przepisów dotyczących przedawnień w zakresie postępowania;
- e) podejrzany został już prawomocnie uniewinniony lub skazany na podstawie tych samych faktów na terytorium Unii lub sprawę rozpatrzono zgodnie z art. 29;

f) po przeprowadzeniu pełnego, kompleksowego i proporcjonalnego dochodzenia przez Prokuraturę Europejską, brakuje odpowiednich dowodów.

2. Prokurator Europejski może umorzyć sprawę, **jeżeli** przestępstwo stanowi drobne wykroczenie według prawa krajowego wdrażającego dyrektywę 2013/XX/UE w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego;

3. Prokuratura Europejska może

przekazywać umorzone przez siebie sprawy OLAF lub właściwym krajowym organom administracyjnym lub sądowym do celów odzyskania środków, podjęcia innych administracyjnych działań następczych lub monitorowania.

4. W przypadku gdy dochodzenie wszczęto na podstawie informacji przedłożonych przez poszkodowaną stronę, Prokuratura Europejska powiadamia o tym przedmiotową stronę.

przekazywać umorzone przez siebie sprawy OLAF lub właściwym krajowym organom administracyjnym lub sądowym do celów odzyskania środków, podjęcia innych administracyjnych działań następczych lub monitorowania.

4. W przypadku gdy dochodzenie wszczęto na podstawie informacji przedłożonych przez poszkodowaną stronę, Prokuratura Europejska powiadamia o tym przedmiotową stronę.

Artykuł 29

Zmiana 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

1. Jeżeli sprawy nie **umorzono** i jeżeli **będzie to leżało w interesie należytego wymierzenia sprawiedliwości**, Prokuratura Europejska może zaproponować podejrzanemu, po naprawieniu szkody, uiszczenie jednorazowej grzywny, której zapłata będzie się wiązała z ostatecznym umorzeniem sprawy (transakcja). Jeżeli podejrzany się zgodzi, dokonuje płatności jednorazowej grzywny na rzecz Unii.

2. Prokuratura Europejska nadzoruje pobór kwoty finansowej, której dotyczy transakcja.

3. Jeżeli podejrzany wyrazi zgodę na transakcję i dokona płatności, Prokurator Europejski ostatecznie umarza sprawę i oficjalnie powiadamia o tym właściwe krajowe organy ścigania i organy sądowe oraz stosowne instytucje, organy i jednostki administracyjne Unii.

4. Umorzenie, o którym mowa w ust. 3, nie podlega kontroli sądowej.

Poprawka

1. Jeżeli sprawy nie **można umorzyć na podstawie art. 28** oraz jeżeli **kara pozbawienia wolności byłaby nieproporcjonalna, nawet w przypadku pełnego udowodnienia czynu podczas rozprawy**, Prokuratura Europejska może zaproponować podejrzanemu, po naprawieniu szkody, uiszczenie jednorazowej grzywny, której zapłata będzie się wiązała z ostatecznym umorzeniem sprawy (transakcja). Jeżeli podejrzany się zgodzi, dokonuje płatności jednorazowej grzywny na rzecz Unii.

2. Prokuratura Europejska nadzoruje pobór kwoty finansowej, której dotyczy transakcja.

3. Jeżeli podejrzany wyrazi zgodę na transakcję i dokona płatności, Prokurator Europejski ostatecznie umarza sprawę i oficjalnie powiadamia o tym właściwe krajowe organy ścigania i organy sądowe oraz stosowne instytucje, organy i jednostki administracyjne Unii.

Artykuł 30

Zmiana 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

1. Dowody przedstawione przez Prokuraturę Europejską w sądzie pierwszej instancji są dopuszczane w **procesie sądowym bez przeprowadzania walidacji ani podobnej procedury prawnej, nawet jeśli w prawie krajowym państwa członkowskiego, w którym zlokalizowany jest sąd, przewidziano inne przepisy dotyczące gromadzenia lub przedstawiania takich dowodów**, w przypadku gdy sąd uzna, że ich dopuszczenie nie wpłynie negatywnie na uczciwość postępowania lub prawo do obrony zapisane w **art. 47 i 48 Karty** praw podstawowych Unii Europejskiej.

2. Dopuszczenie dowodów nie narusza kompetencji sądów krajowych w zakresie swobodnej oceny dowodów przedstawionych przez Prokuraturę Europejską.

Poprawka

1. Dowody przedstawione przez Prokuraturę Europejską w sądzie pierwszej instancji są dopuszczane w przypadku gdy sąd uzna, że ich dopuszczenie nie wpłynie negatywnie na uczciwość postępowania lub prawo do obrony zapisane w **Karcie** praw podstawowych Unii Europejskiej, **ani obowiązki państw członkowskich wynikające z art. 6 TUE**.

2. Dopuszczenie dowodów nie narusza kompetencji sądów krajowych w zakresie swobodnej oceny dowodów przedstawionych przez Prokuraturę Europejską.

Artykuł 33

Zmiana 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

1. Podejrzany i oskarżony zaangażowany w postępowanie Prokuratury Europejskiej ma prawo, **zgodnie z prawem krajowym**, do odmowy składania wyjaśnień w trakcie przesłuchania w odniesieniu do przestępstw, o których popełnienie jest podejrzewany, oraz otrzymuje informacje, że nie jest zobowiązany do oskarżenia samego siebie.

2. Podejrzanego i oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki jego wina nie zostanie stwierdzona **zgodnie z prawem krajowym**.

Poprawka

1. Podejrzany i oskarżony zaangażowany w postępowanie Prokuratury Europejskiej ma prawo do odmowy składania wyjaśnień w trakcie przesłuchania w odniesieniu do przestępstw, o których popełnienie jest podejrzewany, oraz otrzymuje informacje, że nie jest zobowiązany do oskarżenia samego siebie.

2. Podejrzanego i oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki jego wina nie zostanie stwierdzona.

Artykuł 34

Zmiana 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Poprawka

Każdy podejrzany lub oskarżony o przestępstwo wchodzące w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej ma prawo, **zgodnie z prawem krajowym**, do otrzymania bezpłatnej lub częściowo odpłatnej pomocy prawnej od organów krajowych, jeżeli nie posiada wystarczających środków na pokrycie kosztów obrony.

Każdy podejrzany lub oskarżony o przestępstwo wchodzące w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej ma prawo do otrzymania bezpłatnej lub częściowo odpłatnej pomocy prawnej od organów krajowych, jeżeli nie posiada wystarczających środków na pokrycie kosztów obrony.

Artykuł 36

Zmiana 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Poprawka

1. W przypadku gdy Prokuratura Europejska podejmuje czynności procesowe przy wypełnianiu swojej funkcji, wówczas do celów kontroli sądowej uznawana jest za organ krajowy.

Do celów kontroli sądowej **Prokuratura Europejska** uznawana jest za organ krajowy **w odniesieniu do wszystkich czynności procesowych podejmowanych w ramach pełnienia swojej funkcji ścigania przed właściwym sądem pierwszej instancji. W odniesieniu do każdego innego działania lub zaniechania Prokuratura Europejska jest uznawana za organ Unii.**

2. Jeżeli przepisy prawa krajowego uznaje się za mające zastosowanie na mocy niniejszego rozporządzenia, wówczas takich przepisów nie uznaje się za przepisy prawa Unii w rozumieniu art. 267 Traktatu.

Zmiana 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Poprawka

Działania administracyjne Prokuratury

W przypadku niewłaściwego

Europejskiej są przedmiotem postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z art. 228 Traktatu.

administrowania Prokuratura Europejska jest przedmiotem postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z art. 228 Traktatu.

UZASADNIENIE

Utworzenie Prokuratury Europejskiej stanowi ważny krok naprzód w procesie współpracy między państwami członkowskimi w zakresie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Parlament Europejski został wezwany do wyrażenia opinii na temat wniosku ustawodawczego, który w fazie konsolidacji budżetowej uznaje za wyraz konkretnej potrzeby obywateli, aby zapewnić ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej. Ponadto kwota 500 mln EUR, jaka jest każdego roku odbierana systemowi opieki społecznej oraz systemowi usług na rzecz społeczeństwa, wymaga reakcji na szczeblu europejskim.

Niniejszy dokument ma na celu, zgodnie z trybem przewidzianym w Traktacie z Lizbony, opracowanie szeregu sugestii oraz przekazanie precyzyjnych wskazówek o charakterze politycznym w odniesieniu do tekstu zaproponowanego przez Komisję, które będą mogły stać się przedmiotem uważnej oceny Rady. Sprawozdawca oczekuje szerokiego zaangażowania Parlamentu Europejskiego w rozmowy oraz w sformułowanie przedmiotowego wniosku, jak również odpowiedniego uwzględnienia uwag i proponowanych rozwiązań przez współustawodawcę.

Sprawozdawca uważa ponadto, że koordynacja działań z organami takimi jak Eurojust, Europol i OLAF będzie funkcjonalna i będzie stanowiła uzupełnienie postępowania karnego w perspektywie pełnej współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, która połączy w jednym organizmie ważne doświadczenia poszczególnych państw oraz, w miarę możliwości, przy udziale wszystkich państw członkowskich.

W szczególności konieczne jest ponowne rozpatrzenie środków prawnych w zakresie ustalania właściwego sądu w przypadku przestępstw wchodzących w zakres kompetencji pomocniczych Prokuratury, czynności dochodzeniowych, dopuszczalności dowodów, jak również zakończenia dochodzenia.

Ponadto w zakresie gwarancji proceduralnych przywołuje się szereg zasad oraz praw, które wzmacniają ochronę osób podejrzanych, bez uszczerbku dla wykrywania przestępstw i karania sprawców.

Wreszcie sprawozdawca sugeruje, że należy zapewnić uniwersalność i sprawność struktury Prokuratury Europejskiej i dopilnować, aby gwarantowała ona najwyższe standardy niezależności, doświadczenia i profesjonalizmu, tak aby pogodzić ze sobą konieczność podejmowania szybkich decyzji z dokładnością dochodzenia oraz znajomością systemów krajowych państw, w których popełniono dane przestępstwa.

18.2.2014

OPINIA KOMISJI KONTROLI BUDŻETOWEJ (*)

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej
(COM(2013)0534 – C7-0000/2014 – 2013/0255(APP))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej (*): Ingeborg Gräßle

(*) Komisja zaangażowana – art. 50 Regulaminu

PA_Consent_Interim

WSKAZÓWKI

Komisja Kontroli Budżetowej zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie we wstępnym sprawozdaniu następujących wskazówek:

Zalecenia

1. popiera podejście Komisji polegające na zawężeniu zakresu kompetencji i uprawnień Prokuratury Europejskiej do ochrony finansowych interesów Unii w przypadku oszustw i innych rodzajów nielegalnej działalności będącej ze szkodą dla budżetu UE, zgodnie z zapisem w art. 86 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);
2. wzywa Radę do jasnego ustalenia zakresu kompetencji wszystkich istniejących organów zajmujących się ochroną finansowych interesów Unii; zwraca uwagę, że niezwykle ważne jest doprecyzowanie i jednoznaczne rozgraniczenie stosunków kompetencyjnych między Prokuraturą Europejską a innymi istniejącymi organami, takimi jak Eurojust i Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF); podkreśla, że Prokuratura Europejska powinna wykorzystać długoletnie doświadczenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych w zakresie prowadzenia dochodzeń na szczeblu krajowym i unijnym w dziedzinach związanych z ochroną finansowych interesów Unii, w tym również w zakresie korupcji; w szczególności pragnie podkreślić, że Rada powinna wyjaśnić kwestię komplementarności działań OLAF i Prokuratury Europejskiej w przypadku dochodzeń wewnętrznych i zewnętrznych; podkreśla, że w obecnym wniosku Komisji nie wyjaśniono ani relacji z Prokuraturą Europejską, ani

sposobu prowadzenia dochodzeń wewnętrznych w instytucjach UE; w związku z tym domaga się równego traktowania urzędników UE i innych obywateli Unii, co można zagwarantować poprzez zmianę art. 11 lit. a) Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz art. 19 regulaminu pracowniczego UE, gdyż odpowiednie poprawki umożliwiłyby Prokuraturze Europejskiej podjęcie natychmiastowych działań;

3. uważa, że należy przeprowadzić dodatkową analizę poświęconą kwestii jednoczesnego funkcjonowania OLAF, Eurojustu i Prokuratury Europejskiej, aby ograniczyć ryzyko sporów kompetencyjnych; zwraca się do Rady o sprecyzowanie zakresu kompetencji poszczególnych organów, określenie ewentualnego zakresu pokrywania się kompetencji i ich braku oraz o zaproponowanie w odpowiednich przypadkach środków zaradczych;
4. jednocześnie podkreśla, że kompetencje uzupełniające i pomocnicze właściwych organów krajowych i Prokuratury Europejskiej należy w większym stopniu uwydatnić i sprecyzować, aby uniknąć nieskutecznego i kosztownego pokrywania się działań na tych dwóch szczeblach; wnioskuje o dokonanie w tym celu odpowiedniej analizy; zwraca się do Rady o rozważenie możliwości wprowadzenia prawa ewokacji, na mocy którego organy ścigania państw członkowskich musiałyby być informowane przez Prokuraturę Europejską o prowadzonych przez nią dochodzeniach oraz mieć możliwość prowadzenia śledztwa w sprawach kryminalnych mających wpływ na interesy finansowe Unii i ścigania takich przestępstw, w tym również w przypadkach, w których Prokuratura Europejska nie wszczęła postępowania lub zamknęła postępowanie bez podejmowania dalszych czynności;
5. uważa, że procedura powoływania Prokuratury Europejskiej, przewidziana we wniosku Komisji, jest niedemokratyczna i nieprzejrzysta; domaga się przyznania Parlamentowi bardziej centralnej roli w ramach procedury powoływania, a w szczególności prawa mianowania połowy członków komisji selekcyjnej odpowiedzialnej za ustalenie listy najodpowiedniejszych kandydatów; zwraca uwagę, że w trosce o niezależność prokuratora generalnego jego nominacja powinna być wynikiem porozumienia Parlamentu z Radą; sugeruje, aby w rozporządzeniu w sprawie Prokuratury Europejskiej przewidzieć procedurę jej rozwiązania; w związku z tym uważa, że przepisy zawarte w art. 8 wniosku Komisji są niewystarczające;
6. z zadowoleniem przyjmuje koncepcję umiejscowienia Prokuratury Europejskiej w istniejących strukturach zdecentralizowanych, a to poprzez udział delegowanych prokuratorów krajowych w roli „specjalnych doradców”; dostrzega potrzebę dogłębnierzego rozpatrzenia kwestii niezależności prokuratorów delegowanych w ramach struktur sądownictwa krajowego oraz przejrzystych procedur ich wyboru, aby uniknąć zarzutu faworyzowania kogokolwiek przez Prokuraturę Europejską; wzywa do przeprowadzenia analizy oceniającej koszty dla budżetu UE związane z powołaniem Prokuratury Europejskiej oraz wszelkie skutki uboczne dla budżetów państw członkowskich; analiza taka powinna również zawierać ocenę korzyści;
7. z uwagi na prawdopodobne nieprzyjęcie wniosku w sprawie Prokuratury Europejskiej przez kilka państw członkowskich domaga się wyjaśnienia, które jednostki organizacyjne Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych i jaka część

jego pracowników zostaną przeniesione do Prokuratury Europejskiej, a które pozostaną na swoim dotychczasowym miejscu; domaga się pozostawienia OLAF niezbędnych środków na prowadzenie działalności w zakresie zwalczania nadużyć, która nie jest objęta mandatem Prokuratury Europejskiej;

8. zwraca uwagę, że OLAF utrzyma kompetencje w odniesieniu do państw członkowskich, które nie przyłączą się do projektu powołania Prokuratury Europejskiej, oraz że należy im zapewnić równoważny poziom gwarancji proceduralnych;
9. wobec tego wzywa Komisję do uwzględnienia w zmianach do rozporządzenia w sprawie OLAF wynikających z powołania Prokuratury Europejskiej wystarczających gwarancji proceduralnych, w tym również możliwości kontroli sądowej czynności dochodzeniowych podejmowanych przez OLAF;
10. wzywa Radę i Komisję do sprecyzowania, w jaki sposób Prokuratura Europejska będzie funkcjonować i jak będzie finansowana w przypadku wdrożenia propozycji Komisji w ramach procedury wzmocnionej współpracy, co umożliwi art. 20 oraz art. 326–334 TFUE;
11. powołując się na najwyższe poszanowanie zasady praworządności, zwraca się do Rady o rozpatrzenie poniższych zaleceń:
  - a) Prokuratura Europejska powinna działać przy pełnym poszanowaniu zasady naturalnej sprawiedliwości, przy czym *ex ante* należy sprecyzować zasadę obowiązkowego ścigania przestępstw; Prokuratura Europejska powinna ścigać każde domniemane wykroczenie wchodzące w zakres jej kompetencji w oparciu o przejrzyste i obiektywne kryteria określające, które sądy będą sądami właściwymi;
  - b) zakres przedmiotowy kompetencji, a zwłaszcza kompetencji pomocniczych Prokuratury Europejskiej należy określić jak najdokładniej i w sposób jak najbardziej jednoznaczny, aby zagwarantować jednolite stosowanie w każdym z państw członkowskich oraz umożliwić Prokuraturze Europejskiej skuteczne sprawowanie powierzonego jej mandatu, przy czym kompetencje Prokuratury Europejskiej powinny być nierozdzielnie związane z ochroną finansowych interesów Unii; Parlament proponuje w tym celu dokonanie starannego przeglądu definicji kompetencji pomocniczych określonych w art. 13 wniosku Komisji;
  - c) narzędzia śledcze będące do dyspozycji Prokuratury Europejskiej powinny być jednolite oraz opierać się na przepisach prawnych UE mających zastosowanie w całej jednolitej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; ponadto powinny one być zgodne z prawem państwa członkowskiego, w którym ściga się domniemane przestępstwo;
  - d) na szczeblu Unii należy utworzyć zbiór zasad mających na celu wzmocnienie ochrony danych i zagwarantowanie zharmonizowanej ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia;
  - e) narzędzia śledcze, których stosowanie wiąże się ze szczególnym rodzajem ingerencji, powinny wymagać zgody właściwych krajowych organów sądowych w

oparciu o zharmonizowane i zbliżone do siebie standardy i kryteria ustalone na szczeblu Unii; od decyzji prowadzących do ingerencji w podstawowe wolności osób powinno przysługiwać odwołanie przed sądem wyższej instancji i ostatecznie przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

- f) dopuszczalność materiału dowodowego zebranego przez Prokuraturę Europejską w sprzeczności z prawem krajowym, o czym mowa w motywie 32 i art. 30 wniosku Komisji, należy zdecydowanie odrzucić, aby uniknąć równorzędnego stosowania dwóch różnych systemów prawnych w państwach członkowskich, chronić prawa procesowe zainteresowanych osób oraz podnieść stopień pewności prawa w związku z działaniami podejmowanymi przez Prokuraturę Europejską;
  - g) Prokuratura Europejska musi dysponować obszerną wiedzą na temat systemów prawnych zaangażowanych państw, aby skutecznie prowadzić dochodzenia; jej struktura organizacyjna powinna zatem gwarantować posiadanie – na szczeblu centralnym – fachowej wiedzy o systemach prawnych wszystkich państw członkowskich, w tym również o odpowiednich prawach procesowych i podstawowych; owa struktura organizacyjna powinna być zgodna z zasadą oszczędności kosztowej i mieć jedynie nieznaczne skutki budżetowe dla UE;
  - h) od decyzji Prokuratury Europejskiej dotyczących właściwości miejscowej sądu, oddalenia sprawy i zawarcia ugody również powinno przysługiwać odwołanie przed sądem wyższej instancji i ostatecznie przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
  - i) obowiązki organów krajowych w zakresie informowania Prokuratury Europejskiej o wszelkich przypadkach postępowania mogącego stanowić wykroczenie objęte zakresem jej kompetencji należy dostosować do obowiązków przewidzianych na szczeblu państw członkowskich, aby te pierwsze nie wykraczały poza te drugie, przy czym obowiązki te nie powinny stanowić zagrożenia dla niezależności organów krajowych;
  - j) należy zapewnić poszanowanie zasady *ne bis in idem*;
12. ubolewa, że wnioskowi dotyczącemu Prokuratury Europejskiej nie towarzyszy ani wniosek w sprawie ustanowienia Europejskiego Trybunału Karnego jako wyspecjalizowanego sądu przy Sądzie Pierwszej Instancji, który miałby powstać zgodnie z art. 257 TFUE, ani wniosek w sprawie europejskich ram w zakresie prawa procesowego; wnioskuje o przeprowadzenie odpowiedniej analizy;
13. wnioskuje o ustanowienie w budżecie UE linii budżetowej, która umożliwiłaby udzielanie pomocy prawnej osobom ubogim ściganym przez Prokuraturę Europejską;
14. podkreśla, że w ramach wszelkich czynności podejmowanych przez Prokuraturę Europejską należy godzić potrzebę pewności prawa z ochroną danych osobowych oraz stosować najwyższe standardy w zakresie prawa do obrony, a także pamiętać o tym, że harmonogram działań w zakresie gwarancji w trakcie postępowania karnego nie został dotychczas ukończony, a wniosek ogranicza się do odsyłania do przepisów prawa krajowego w kwestiach dotyczących tych praw; apeluje o równowagę geograficzną i

plciową wśród pracowników Prokuratury Europejskiej na wszystkich szczeblach hierarchii;

15. wzywa Radę do ścisłej współpracy z Parlamentem podczas negocjacji w sprawie wniosku ustawodawczego dotyczącego powołania Prokuratury Europejskiej; wyraża ufność, że podczas negocjacji zasady zapisane we wniosku Komisji, który opiera się na kompleksowej ocenie skutków obejmującej analizę porównawczą istniejących systemów prawnych i zieloną księgę, będą stanowić podstawę otwartej i przejrzystej dyskusji wśród państw członkowskich oraz twórczą inspirację do powołania Prokuratury Europejskiej;
16. wzywa Radę do nieśpiesznej i starannej oceny wniosku Komisji oraz do zakończenia negocjacji bez pośpiechu; podkreśla, że należy uniknąć przedwczesnego przejścia do procedury wzmocnionej współpracy;
17. wzywa Radę do dalszej poprawy efektywności i skuteczności trybunałów sprawiedliwości w poszczególnych państwach członkowskich, których współdziałanie jest niezbędne do pomyślnej realizacji projektu powołania Prokuratury Europejskiej.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	18.2.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 21 - : 4 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Ryszard Czarnecki, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Rina Ronja Kari, Bogusław Liberadzki, Jan Mulder, Monika Panayotova, Crescenzo Rivellini, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Theodoros Skylakakis, Georgios Stavrakakis, Michael Theurer
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Philip Bradbourn, Karin Kadenbach, Marian-Jean Marinescu
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Peter Jahr, Iosif Matula, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid

22.1.2014

OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej
(COM(2013)0534 – C7-0000/2013 – 2013/0255(APP))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Alain Lamassoure

PA_Consent_Interim

WSKAZÓWKI

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o włączenie do swojego sprawozdania następujących wskazówek:

Motywy

- A. mając na uwadze, że zgodnie z traktatami UE i jej państwa członkowskie ponoszą wspólnie odpowiedzialność za ochronę interesów finansowych Unii i zwalczanie nadużyć, i mając na uwadze, że ścisła współpraca między Komisją i państwami członkowskimi ma zasadnicze znaczenie dla realizacji tych celów;
- B. mając na uwadze, że państwa członkowskie ponoszą główną odpowiedzialność za wykonanie około 80% budżetu Unii oraz za gromadzenie zasobów własnych, jak określono w decyzji Rady 2007/436/WE, Euratom¹, którą wkrótce zastąpi zmieniony wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (COM(2011)0739);
- C. mając na uwadze, że zapewnienie ochrony interesów finansowych Unii jest równie istotne zarówno w odniesieniu do poziomu gromadzenia zasobów UE, jak i poziomu wydatków;

Zalecenia

1. przyjmuje do wiadomości koncepcję oparcia Prokuratury Europejskiej na istniejących

---

¹ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

strukturach, które to rozwiązanie zdaniem Komisji nie powinno pociągać za sobą znaczących nowych kosztów dla Unii lub jej państw członkowskich, ponieważ obsługą administracyjną tego urzędu zajmuje się Eurojust, a jego zasoby ludzkie będą pochodzić z istniejących podmiotów takich jak OLAF;

2. wyraża wątpliwości co do wysuwanego we wniosku argumentu dotyczącego oszczędności, jako że Prokuratura Europejska musi ustanowić wyspecjalizowane wydziały, po jednym w każdym państwie członkowskim, które muszą dysponować wnikliwą znajomością krajowych ram prawnych, aby skutecznie prowadzić dochodzenia i ścigać przestępstwa;
3. ubolewa z powodu faktu, że wniosek nie zawiera przeglądu zasobów ludzkich potrzebnych do wykonywania przez OLAF pozostałych istotnych prac związanych ze zwalczaniem nadużyć w dziedzinach nieobjętych kompetencjami Prokuratury Europejskiej;
4. z niepokojem odnotowuje też, że niektóre państwa członkowskie nie poparą tego europejskiego podejścia lub nie będą w nim uczestniczyły; ostrzega, że wycofanie się któregośkolwiek państwa członkowskiego doprowadzi do tworzenia dublujących się struktur i w konsekwencji będzie wymagało dodatkowych zasobów;
5. z zaniepokojeniem zauważa, że wniosek oparty jest na założeniu, zgodnie z którym usługi administracyjne świadczone przez Eurojust nie będą miały żadnego wpływu finansowego na tę zdecentralizowaną agencję ani też wpływu na jej personel; z tego względu uważa, że ocena skutków finansowych jest myląca; w związku z tym podkreśla swój wniosek, aby Komisja przedstawiła zaktualizowaną ocenę skutków finansowych, uwzględniającą potencjalne zmiany wprowadzone przez ustawodawcę przed zakończeniem procesu legislacyjnego;
6. nie otrzymał jednoznacznych informacji, czy Prokuratura Europejska, jako nowo tworzony organ, podlega redukcjom personelu planowanym we wszystkich instytucjach i organach Unii; nie poparłby takiego podejścia;
7. uważa za konieczne stworzenie optymalnego efektu synergii między Prokuraturą Europejską, OLAF, Eurojustem i odpowiednimi organami w państwach członkowskich, a także podkreśla potrzebę stałej i ścisłej współpracy tych organów;
8. podkreśla znaczenie kontroli zgodności z prawem wszystkich środków i działań wdrażanych przez Prokuraturę Europejską; jest przekonany, że tylko Europejski Trybunał Sprawiedliwości może przeprowadzać takie kontrole zgodności z prawem; jednocześnie ma pełną świadomość, że w Trybunale toczy się ponad 2000 spraw i że z tego względu będzie on wymagał zwiększonej wydajności, aby sprostać rozpatrywaniu nowych i trwających spraw;
9. z niepokojem odnotowuje proponowaną strukturę Prokuratury Europejskiej, która może doprowadzić do powstawania pokrywających się i konkurencyjnych struktur, do powielania i rozproszenia zadań oraz do problemów ze szczegółową rozliczalnością, co mogłoby potencjalnie podważyć jej wiarygodność prawną;

10. w świetle wyżej wymienionych problemów natury prawnej sugeruje, aby komisja przedmiotowo właściwa rozważyła odłożenie czytania wniosku do czasu zakończenia wyborów do Parlamentu Europejskiego w celu ściślejszego zaangażowania innych zainteresowanych komisji oraz zagwarantowania, że wniosek właściwie odzwierciedla nie tylko zasadę pomocniczości, ale także zgodność proponowanych ram prawnych z wymogami prawnymi;
11. podkreśla, że jakakolwiek decyzja podjęta przez organ prawodawczy w sprawie proponowanego rozporządzenia nie może naruszać postanowień decyzji władzy budżetowej w ramach rocznej procedury budżetowej.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	22.1.2014
Wynik głosowania końcowego	+: 27 -: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Richard Ashworth, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, Isabelle Durant, José Manuel Fernandes, Věra Flasarová, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, George Lyon, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Andrej Plenković, Dominique Riquet, László Surján, Helga Trüpel, Oleg Valjalo, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Maria Da Graça Carvalho, Peter Šťastný, Georgios Stavrakakis

12.2.2014

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej
(COM(2013)0534 – C7-0000/2014 – 2013/0255(APP))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Evelyn Regner

PA_Consent_Interim

WSKAZÓWKI

Komisja Prawna zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w sprawozdaniu następujących wskazówek:

Motywy

A. mając na uwadze, że zasada wzajemnego uznawania powinna stać się podstawą współpracy sądowej w sprawach karnych i należy ją postrzegać jako motor integracji europejskiego prawa karnego;

Zalecenia

1. wzywa Radę do uwzględnienia poniższych zaleceń podczas rozpatrywania wniosku Komisji:

- (i) należy z wyprzedzeniem jasno określić kryteria regulujące kompetencje pomocnicze Prokuratury Europejskiej na mocy art. 13 wniosku. W szczególności:
  - a) przestępstwa, o których mowa w art. 13, powinny ograniczać się wyłącznie do przestępstw uwzględnionych w aktach prawnych Unii;
  - b) przestępstwa te powinny być uważane za „nieodłącznie powiązane” z przestępstwami, o których mowa w art. 12, jeżeli w zasadniczy sposób przyczyniają się do ich popełnienia lub są popełniane w celu zagwarantowania ich bezkarności;

- c) warunek przeważającego charakteru przestępstw, o których mowa w art. 12, powinien również zawierać ocenę jakościową, a nie tylko ilościową;
  - d) warunek, zgodnie z którym przestępstwa, o których mowa w art. 13, są oparte na identycznych faktach, należy usunąć, tak by kompetencje pomocnicze obejmowały zarówno przypadki, kiedy ten sam sprawca popełnia kilka odrębnych przestępstw, jak i przypadki, w których jedno i to samo przestępstwo stanowi naruszenie kilku różnych przepisów;
- (ii) stosunki Prokuratury Europejskiej z Eurojustem, Europolem i OLAF-em należy w największym możliwym zakresie określić w rozporządzeniu ustanawiającym Prokuraturę Europejską; porozumienia, o których mowa w art. 57 i 58 wniosku, powinny zatem odnosić się jedynie do ustaleń praktycznych;
  - (iii) w żadnym wypadku Prokuratura Europejska nie może wykonywać swoich kompetencji w odniesieniu do przestępstw popełnionych zanim osiągnie pełną operacyjność; art. 71 wniosku powinien zostać odpowiednio zmieniony;
  - (iv) aby zagwarantować większą pewność prawa, określenie właściwego sądu powinno się odbywać *ex ante*, zgodnie z zasadą właściwego sędziego; art. 27 wniosku powinien zostać odpowiednio zmieniony;
  - (vi) należy zapewnić jednolitość narzędzi dochodzeniowych, aby uniknąć zjawiska wybierania sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (*ang. forum-shopping*), a także ich spójność z systemami prawnymi państw członkowskich;
2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że na mocy systemu mającego zastosowanie do odpowiedzialności pozaumownej Prokuratury Europejskiej Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w sporach dotyczących odszkodowań za szkody na podobnych warunkach, jak te określone w art. 268 TFUE; jednak zwraca uwagę na fakt, że dwa różne sądy – odpowiednio na szczeblu UE i krajowym – rozpoznawałyby skargi dotyczące odpowiedzialności pozaumownej Prokuratury Europejskiej i skargi o unieważnienie środków proceduralnych, w tym skargi mogące dawać prawo do odszkodowania za szkody;
3. wzywa Komisję, aby opracowała spójne ramy prawne dla Prokuratury Europejskiej i Eurojustu, które odzwierciedlałyby różne funkcje obu organów zapisane w art. 85 i 86 TFUE;
4. zaleca, aby zgodnie z art. 86 ust. 1 TFUE, na mocy którego Rada może ustanowić Prokuraturę Europejską „w oparciu o Eurojust”, Komisja przewidziała zwykle przesunięcie zasobów finansowych z OLAF-u do Prokuratury Europejskiej, a Prokuratura Europejska skorzystała z wiedzy fachowej i wartości dodanej pracowników Eurojustu;
5. nalega na Komisję, by w przypadku gdy państwa członkowskie korzystają z klauzuli *opt-out* lub nawiązują wzmocnioną współpracę zgodnie z art. 86 ust. 1 TFUE, wysunęła odpowiednie wnioski w celu uregulowania współpracy sądowej pomiędzy uczestniczącymi i nieuczestniczącymi państwami członkowskimi, ze szczególnym uwzględnieniem przypadków popełniania przestępstw transgranicznych lub gdy przestępcy pochodzą z nieuczestniczących państw członkowskich;

6. ubolewa nad tym, że mając na uwadze obecne doświadczenia w dziedzinie wzajemnego uznawania, trudno oczekiwać, by państwa członkowskie były skłonne uznawać i przyjmować dowody zgromadzone w innych państwach członkowskich w oparciu o całkowicie odmienne standardy; zwraca uwagę, że rozbieżności pomiędzy przepisami prawa krajowego poszczególnych państw członkowskich są szczególnie widoczne, jeżeli chodzi o specjalne techniki dochodzeniowe, jako że bardzo często zdarza się, iż dana technika podlega ścisłym uregulowaniom w niektórych państwach członkowskich, natomiast nie podlega w ogóle regulacji w innych;

7. jest zdania, że Prokuratura Europejska mogłaby dołączyć do Kolegium Eurojustu w charakterze dodatkowego członka w przypadku omawiania kwestii związanych z ochroną interesów finansowych Unii;

8. uważa, że powinno się szczegółowo przeanalizować obszar stosowania krajowego prawa procesowego, a być może nawet go ograniczyć, jako że różnice pod względem uprawnień Prokuratury Europejskiej mogą podważyć jej skuteczność i zachęcać obywateli do wyboru sądu pod względem korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (z ang. forum-shopping), a także wpływać na prawa osób podejrzanych lub oskarżonych;

9. uważa, że należy zapewnić w jednolity i skuteczny sposób odpowiednie szkolenia w dziedzinie prawa karnego UE dla delegowanych prokuratorów europejskich i ich pracowników;

10. z zadowoleniem przyjmuje szkolenia dla prawników organizowane wspólnie z Europejską Radą Adwokatów Karnistów i Akademią Prawa Europejskiego i zachęca do organizowania specjalnie opracowanych kursów, aby poprawić jakość obrony w postępowaniach karnych wszczynanych przez Prokuraturę Europejską.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	11.2.2014
Wynik głosowania końcowego	+: 19 -: 4 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, József Szájer, Axel Voss
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sylvie Guillaume, Jan Mulder, Jaroslav Paška

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	20.2.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 34 - : 7 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Louis Michel, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Cecilia Wikström, Janusz Wojciechowski, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Michael Cashman, Cornelis de Jong, Mariya Gabriel, Franziska Keller, Jean Lambert, Marian-Jean Marinescu, Juan Andrés Naranjo Escobar, Salvador Sedó i Alabart
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Zdravka Bušić, Ingeborg Gräßle, Constanze Angela Krehl